

Arrest

nr. 282 958 van 10 januari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MOUBAX
Herbert Hooverlaan 212/2
1200 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X, op 9 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 oktober 2021 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 4 november 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 november 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij en haar kinderen hebben de Algerijnse nationaliteit.

Op 13 september 2018 diende zij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Op 30 juli 2019 werd voormelde aanvraag ontvankelijk verklaard en verkreeg de verzoekende partij een tijdelijk verblijf.

Op 27 juli 2020 bracht de ambtenaar-geneesheer een medisch advies uit en concludeerde deze dat de behandeling die de zoon van de verzoekende partij behoeft beschikbaar en toegankelijk is in Algerije.

Op 29 juli 2020 werd de verlenging van het tijdelijk verblijf geweigerd en werd ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Tegen deze beslissingen diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 247 661 van 19 januari 2021 verwierp de Raad het beroep.

Op 21 september 2021 diende de verzoekende partij nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 11 oktober 2021 nam gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.09.2021 bij onze diensten werd ingediend door :

H., I. (...) (R.R.: (0) (...))

Geboren te Batna op (...).1981

± minderjarige kinderen:

-H., L. (...); “(...)2006

-H., A.A. (...); “(...) 2012

-H., A.L. (...) “(...) 2013

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 27.07.2020 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 21.09.2021 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 08.10.2021 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019).

Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten als naar recht ten laste te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991). Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat zij eveneens artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM geschonden acht.

Het middel luidt als volgt:

“Artikel 3 van de voornoemde wet schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vernielden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn . Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6.09.2002 , nr. 110.71, Rvs 21.06.2004, nr. 132.710. De motivering moet in dit opzicht draagkrachtig zijn hetgeen wil zeggen voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig (RvS 31.08.2009 ,nr. 195.654). Het afdoende karakter van de bestreden beslissing wordt beoordeeld in het licht van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat het nauwkeurig opvolgen van de situatienoodzakelijk is teneinde recidief te voorkomen. Een immuuntherapie en stamceltransplantatie zal bij recidief aangewezen zijn hetgeen niet mogelijk is in zijn thuisland .

De motivering strookt dus niet met de werkelijkheid en maakt derhalve een schending uit van de verplichting in zake de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en maakt derhalve een manifeste vergissing in appreciatie uit

Vooreerst dient er worden vernield dat er sinds de indiening van de eerste aanvraag er stamcellen werden gecollecteerd en dit met het oog op een recidief van de situatie.

Hoewel er actueel geen actieve behandeling meer is wijst het medisch attest op de noodzaak van immuuntherapie en stamceltransplantatie in geval van recidief

Het is dan ook zo dat de jongen van 14 jaar stamcellen heeft afgestaan en dit gedurende 3 dagen ; hetgeen een zeer pijnlijke ingreep uitmaakt en dit juist om bij recidief onmiddellijk te kunnen ingrijpen

Posterieur aan de eerste aanvraag is hij op 13.11.2018 gestart met chemotherapie en werden er op 06 en 7 februari 2019 stamcellen gecollecteerd.

Dit wordt gespecificeerd in het medisch getuigschrift

“ Er dient immers vermeld te worden dat de opvolging van patiënt met progressieve kiemceltumor in de thorax , thoraxwand nauwkeurig dient opgevolgd te worden . Ook al heeft de chemotherapie en chirurgie goed gereageerd op de behandeling en geleid tot negatieve petscan en remissie , heeft men toch stamcellen verzameld in geval van recidive “

Ook al verzet de actuele toestand zich niet tot reizen kan er nooit een opvolging gegarandeerd worden in geval van terugkeer

Bij een terugkeer en in geval van recidive zou de transplantatie die binnen een zeer korte periode moet gebeuren onmogelijk plaats kunnen vinden indien verzoekster en haar gezin terug zou worden gestuurd naar Algerije .

Verzoekster heeft overigens ook een medisch attest neergelegd bij haar aanvraag waarbij het duidelijk is dat er in het land Algerije geen dergelijke nabehandeling met mogelijke ingreep in geval van recidief kan plaatsvinden . Dit attest dateert van 28.06.2021 en hiermee werd geen rekening gehouden in de bestreden beslissing die simpelweg verwijst naar de motivering van de eerdere aanvraag waarbij een terugkeer wel mogelijk is.

Dat er derhalve geen serieuze beoordeling is geweest over de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen en dat dit derhalve een schending uitmaakt van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet en van artikel 3 EVRM wordt aangetoond aangezien er een algemene analyse werd gevoerd over de toegankelijkheid en niet precies werd nagekeken of deze toegankelijkheid tot de gezondheidszorg ook bestaat in Algerije

Er is dus absoluut geen mogelijkheid van een strikte medische opvolging zoals noodzakelijk voor verzoeker en in die mate faalt de bestreden beslissing in haar motivering aangezien het dit niet werd gemotiveerd in haar beslissing .

Integendeel de beslissing voert een algemene motivering die verwijst naar een vroegere aanvraag zonder rekening te houden met het nieuwe medisch getuigschrift die melding maakt van de stamcellen die gecollecteerd zijn met het oog op recidief .

Wanneer er zou beslist worden tot een weigering van verblijf, en verwijdering van het grondgebied, dan kan er sprake zijn van een schending van artikel 3 EVRM aangezien er een gevaar is voor zijn leven en fysieke integriteit en van artikel 25 van de Universele verklaring van de rechten van de mens.

Deze stelt dat “eenieder recht heeft op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder inbegrepen voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, ontstaan ten gevolge van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil.

De patiënt kan volgens het recent bijgevoegd attest van arts dd 28.06.2021 in Algerije niet worden opgevolgd en dit zou kunnen leiden tot overlijden van verzoeker .

Bij een terugkeer zal hij immers niet tijdig hier geraken en zal er geen visum worden afgeleverd zodat de gezondheidstoestand van de zoon in geval van recidief leiden tot overlijden

Er is dus absoluut geen garantie van een strikte medische opvolging zoals noodzakelijk voor verzoeker en in die mate faalt de bestreden beslissing in haar motivering aangezien het om een algemene motivering gaat die niet nader onderzoekt of er een beschikbaarheid is voor deze aandoening en bovendien enkel naar de vorige beslissing verwijst en geen rekening houdt met de nieuwe elementen.

Deze beslissing ging gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten Een terugkeer naar hun land van oorsprong waar dergelijke behandeling in geval van recidive niet kan gebeuren tot overlijden aangezien er dan niet onmiddellijk transplantatie kan gebeuren van de stamcellen hetgeen tot overlijden kan leiden.

De uitvoering van de bestreden beslissing kan een ernstig onherstelbaar nadeel meebrengen en dient te worden opgeschort

Verzoeker vraagt daarom de bestreden beslissing te willen vernietigen en de uitvoering van de beslissing te willen opschorten”

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief aangeeft op grond waarvan deze beslissing is genomen. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bevat ook een motivering in feite. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat op 27 juli 2020 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend. De verwerende partij oordeelt dat de elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 21 september 2021 en de bijgevoegde medische attesten eveneens ingeroepen werden in de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf en verwijst hierbij naar de bevestiging van de adviserend-geneesheer van 8 oktober 2021 in bijgevoegde gesloten omslag. In de bestreden beslissing wordt vervolgens aangegeven dat indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, de verwerende partij de aanvraag onontvankelijk dient te verklaren op basis van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij concludeert dat aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, de aanvraag bijgevolg onontvankelijk is. Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aannemelijk gemaakt.

Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij de bestreden beslissing ook inhoudelijk bekritiseert, zodat het enig middel tevens wordt bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht (en de vraag of sprake is van een afdoende motivering) wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 oktober 2021 luidt als volgt:

“Art. 9ter § 3 - 5°

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 27-7-2020 en 21-9-2021 te vergelijken.

Aangeleverde documenten:

- *SMG dd. 17-9-2021 van dr. Renard met verwijzing naar bijlagen. Vermelden dat actueel geen behandeling meer vereist is maar eventueel bij herval Immunotherapie of stamceltherapie mogelijk nodig is.*
- *Raadpleging 17-4-2019 /20-3-2019 Opvolgen van kiemceltumor waarvoor chemotherapie en chirurgie, goed antwoord op therapie, opvolgen*
- *Raadpleging 14-10-2020: klinisch en biochemisch beeld van remissie*

Bespreking:

Uit de aangeleverde informatie besluiten we dat het hier gaat over een jongen van 14 jaar afkomstig uit Algerije dat in 2017 overkwam naar België omwille van een teratoma met een ingreep gevolgd door chemotherapie in 2017, december 2017 recidief in rib met resectie met weigering van de ouders voor nabehandeling met chemotherapie (second opinion in Parijs). Start chemotherapie in 2018 met goed antwoord, autologe stamceltransplantatie wordt door patiënt en moeder geweigerd.

We willen hier opmerken dat de vermelde nabehandeling die mogelijks nodig zou zijn zuiver speculatief is en dat de ouders en de patiënt ook bepaalde therapie reeds geweigerd hebben.

Actueel is er geen enkele actieve therapie te weerhouden

Besluit:

Betrokkene legt in zijn aanvraag dd. 21-9-2021 een SMG voor en aanvullingen, opgesteld door Dr. Renard op 17-9-2021. Uit deze medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd 27-7-2020.

Actueel is geen behandeling meer weerhouden en de opvolging en de mogelijke nabetaling werden reeds uitvoerig besproken in het advies dd. 27-7-2020.

Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

De Raad wijst erop dat het motief van de bestreden beslissing erin bestaat dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op grond van §3, 5° van hetzelfde wetsartikel onontvankelijk wordt verklaard omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 21 september 2021 reeds eerder werden ingeroepen.

Dit determinerend motief is correct en vindt steun in het administratief dossier.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet betwist dat er geen actuele behandeling meer is van de aandoening van haar minderjarige zoon. Zij geeft integendeel zelf in haar verzoekschrift aan dat er geen actuele behandeling is. Het wordt niet betwist dat de zoon louter dient te worden opgevolgd met het oog op het voorkomen van een herval.

Waar zij wijst op het feit dat in februari 2019 stamcellen werden gecollecteerd in het geval er sprake zou zijn van een herval, dateert deze ingreep inderdaad van na de indiening van de oorspronkelijke aanvraag van 13 september 2018, maar kan zij niet ontkennen dat dit niet betekent dat de zoon hervallen is en eveneens dat dit gegeven mee werd genomen in de beoordeling van de aanvraag tot verlenging van het verblijf. De ambtenaar-geneesheer verstrekte naar aanleiding van deze vraag tot verlenging op 27 juli 2020 – die op 29 juli 2020 negatief werd beoordeeld – volgend advies:

“Je reviens à votre demande d'évaluation du dossier médical présenté par la personne susmentionnée dans le cadre de sa demande de prolongation d'une autorisation de séjour.

Un avis a déjà été rendu auparavant par moi-même le 20 mai 2019 sur base d'un tératome médiastinal mature sécrétant métastasé pouvant effectivement être considéré comme une maladie qui, en l'absence de traitement, présente un risque réel pour sa vie et/ou son intégrité physique.

Tenant compte de la gravité de l'affection de ce jeune requérant et essentiellement pour garantir une bonne continuité des soins, il apparaissait qu'un retour au pays d'origine; d'un point de vue médical n'était pas indiqué à l'époque.

Le retour au pays d'origine pourrait être envisagé lorsque la chimiothérapie serait terminée (et la transplantation de cellules souches éventuelle réalisée), en cas de rémission complète, pour autant que le suivi médical soit possible en Algérie.

Me référant aux certificats médicaux qui nous ont été envoyés depuis le dernier avis médical, je peux vous informer:

15.04.2020: rapport de consultation d'oncologie pédiatrique du Dr M. RENARD: tératome médiastinal sécrétant traité par chimiothérapie selon le protocole TGM 2013 depuis avril 2017, chirurgie et embolisation de la tumeur en mai 2017, 3 cures de chimiothérapie VIP entre juin et juillet 2017, nouvelle résection tumorale le 25.10.2017, récurrence en décembre 2017, chirurgie d'un nodule pleural en mai 2018 avec résection de 2 côtes, chimiothérapie selon le protocole TGM 2013 VBPA (4 cures de vinblastine-bléomycine-cisplatine) avec une bonne réponse clinique. Un prélèvement de cellules-souche a été réalisé les 6 et 7 février 2019 mais la mère et le patient ont refusé la greffe. Le traitement est terminé depuis début 2019. Une chirurgie a été discutée mais une intervention implique une mutilation majeure. La radiothérapie n'est pas indiquée. La maladie est sous contrôle actuellement un an après l'arrêt du traitement. L'alfa foeto-protéine est stable. Il y a eu un impact sur la croissance. Une consultation en endocrinologie est prévue.

27.04.2020: certificat médical du Dr M. RENARD (pédiatre spécialisé en hémato-oncologie): référant à un résumé clinique. Il parle d'une récurrence en cas d'arrêt du traitement.

Pathologie active actuelle avec le traitement:

Tératome médiastinal sécrétant actuellement en rémission depuis un an.

Le traitement se limite actuellement à une surveillance.

Sur base des données médicales fournies, il peut être affirmé que l'intéressé peut voyager et qu'il n'a pas besoin de l'aide d'une tierce personne, d'un point de vue médical.

Disponibilité des soins et du suivi au pays d'origine

Les sources suivantes ont été utilisées (cette information a été ajoutée au dossier administratif de l'intéressé):

Les informations provenant de la base de données non publique MedCOI :

Requête MedCOI du 23.06.2020 portant le numéro de référence unique BMA-13754, qui concerne une recherche de disponibilité de divers suivis, examens et médicaments en Algérie et qui confirme la disponibilité de (...)

Cette requête confirme la disponibilité en Algérie des traitements adéquats, à savoir vinblastine-bléomycine- cisplatine si une nouvelle chimiothérapie était nécessaire.

Elle confirme la disponibilité en Algérie du suivi pédiatrique, onco-pédiatrique, en endocrinologie, par imagerie (CT scan), la greffe de cellules souches et du dosage du marqueur tumoral, à savoir l'alfa foeto-protéine.

De ces informations, on peut conclure que les soins sont disponibles en Algérie.

Accessibilité des soins médicaux et du suivi au pays d'origine

Pour ce qui est de l'accessibilité des soins en Algérie, notons que le système de sécurité sociale algérien a des fondements professionnalistes; et, au fil des années, il s'est étendu à la grande majorité de la population. Ainsi, de nombreuses catégories de personnes n'exerçant aucune activité lucrative sont également protégées par la sécurité sociale et ont la qualité d'assuré social. L'affiliation de tous les travailleurs est obligatoire et n'est assortie d'aucune exception, sauf les cas prévus par des accords bilatéraux ou internationaux de sécurité sociale ratifiés par l'Algérie.

Sont donc aussi couverts:

- les personnes n'exerçant aucune activité professionnelle telles que: les étudiants, les élèves des établissements d'enseignement technique et de formation professionnelle, les moudjahidine de la guerre de libération nationale, les handicapés et les bénéficiaires de l'allocation forfaitaire de solidarité, les personnes pratiquant une activité sportive organisée par l'employeur ainsi que les personnes qui accomplissent un acte de dévouement dans l'intérêt général ou de sauvetage d'une personne en danger;*
- Les bénéficiaires des dispositifs d'insertion sociale et professionnelle.*

Enfin, une couverture en matière de soins de santé est accordée, à la charge du budget de l'Etat, aux personnes démunies non assurées sociales.

(<http://www.mtess.gov.dz/fr/politique-nationale-et-legislation-de-la-securite-sociale/>)

La gratuité des soins dans les structures de santé publique est ainsi instituée depuis 1974 alors que le principe de la garantie de «l'accès aux soins» a été intégré dans la constitution de 1976, rappelle le ministère de la Santé, de la Population et de la Réforme hospitalière, notant qu'il s'agit d'un «droit fondamental consacré» et d'un «déterminant majeur du développement social, économique et individuel». Ceci, tout en insistant sur la notion d'«équité» pour tous en matière de soins.

(<https://www.algerie-eco.com/2018/04/06/les-efforts-de-lalgerie-en-matiere-de-sante/>).

L'intéressée peut donc rentrer dans son pays d'origine avec son enfant malade pour bénéficier de facilités que lui offre le pouvoir public.

Par ailleurs, le conseil de la requérante invoque la situation au pays d'origine en s'appuyant sur le site <https://www.tsa-algerie.com/traitement-du-cancer-en-algerie-pourquoi-les-rendez-vous-sont-si-eloignes/>.

Les soins adéquats pour le traitement de l'intéressé seraient indisponibles et inaccessibles.

Notons que le conseil de l'intéressée n'apporte aucune preuve pour étayer ces allégations. Or, il incombe au requérant d'étayer son argumentation (Conseil d'Etat du 13/07/2001 n° 97.866).

Soulignons aussi que le fait que la situation de l'intéressé dans son pays d'origine serait moins favorable que celle dont il jouit en Belgique n'est pas déterminant du point de vue de l'article 3 de la Convention {CEDH, Affaire D.c. Royaume Unis du 02 mai 1997, §38}.

Enfin l'article 3 ne fait pas obligation à l'Etat contractant de pallier lesdites disparités en fournissant des soins de santé gratuits et illimités à tous les étrangers dépourvus du droit de demeurer sur son territoire (Cfr. CourEur. D.H., arrêt N.c. c. Royaume-Unis, §44, jmw.echrcoe.info).

Dès lors, sur base de l'examen de l'ensemble de ces éléments, je conclus que les soins sont accessibles en Algérie.

Conclusion

La maladie ne présente plus de risque pour la vie et l'intégrité physique car le traitement médical est possible au pays d'origine.

Le certificat médical fourni et son annexe ne permettent pas d'établir que l'intéressé souffre d'une maladie dans un état tel qu'elle entraîne un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique car les soins médicaux requis existent et sont accessibles au pays d'origine. L'intéressé a présenté un tératome médiastinal sécrétant actuellement en rémission, soit en guérison clinique, depuis un an et dont le traitement se limite actuellement à une surveillance. Il s'agit donc d'un changement radical et durable de l'état de santé. Plus aucun traitement n'est envisagé actuellement. Notons qu'un prélèvement de cellules-souches avait été réalisé les 6 et 7 février 2019 mais la mère et le patient avaient refusé la greffe. Si celle-ci devait toutefois s'avérer nécessaire dans le futur, en raison d'une récurrence par exemple, elle pourrait être réalisée au pays d'origine comme nous l'avons démontré ci-avant ainsi que toute la surveillance médicale indispensable.

Par conséquent, d'un point de vue médical, il n'y a pas de contre-indication à un retour au pays d'origine. Etant donné que les conditions sur la base desquelles cette autorisation a été octroyée n'existent plus, ou ont changé; qu'il a été vérifié que ce changement de circonstances a un caractère suffisamment radical et non temporaire (article 9 de l'Arrêté Royal du 17 mai 2007 (M.B. 31.05.2007) .Il n'y a donc plus lieu de prolonger le séjour du requérant."

Hieruit blijkt dat, alvorens werd beslist dat de medische toestand die aanleiding gaf tot een tijdelijk verblijf dermate is gewijzigd dat een verlenging van dit tijdelijk verblijf zich niet opdrong, geoordeeld werd dat de noodzakelijke medische opvolging beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, zelfs als er sprake zou zijn van een herleving van de aandoening.

De verzoekende partij meent dat er naar aanleiding van de recentere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 21 september 2021 sprake is van nieuwe elementen, maar maakt deze stelling allerm minst aannemelijk. Zij toont niet aan welk nieuw element zij dan wel bedoelt.

Het is de Raad onduidelijk hoe de verzoekende partij uit de bewoordingen van het advies afleidt dat er met bepaalde gekende elementen geen rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing en dat er onvoldoende werd gemotiveerd zodat de verzoekende partij niet kan nagaan wat de beweegredenen waren tot het nemen van het advies.

Waar zij in haar verzoekschrift aanvoert dat zij vreest dat er geen opvolging en - in de hypothese dat er sprake zou zijn van een herval - behandeling zal kunnen worden gegarandeerd in geval van een terugkeer naar het land van herkomst en dat een schending van artikel 3 EVRM dreigt, merkt de Raad op dat zij met deze grieven geenszins het determinerend motief van de bestreden beslissing weerlegt, namelijk dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag van 21 september 2021 reeds eerder werden ingeroepen. Ten overvloede herhaalt de Raad dat uit het advies van 27 juli 2020 dat werd verstrekt

naar aanleiding van de aanvraag tot verlenging blijkt dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen werd onderzocht. De ambtenaar-geneesheer kon hierop een positief antwoord geven.

De verwerende partij kan volstaan met de vaststelling dat dezelfde medische elementen worden voorgelegd en de aanvraag op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaren. Een onderzoek van de behandelingsmogelijkheden, inbegrepen de beschikbaarheid en toegankelijkheid, in het land van herkomst dringt zich geenszins op. Er werd reeds over de gegrondheid van de aanvraag en het voorhanden zijn van de noodzakelijke behandeling in het land van herkomst geoordeeld. De Raad verwierp overigens het beroep tegen de beslissing tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf bij arrest nr. 247 661 van 19 januari 2021 en er kan worden gewezen op de kracht van gewijsde ervan. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk waarom de verwerende partij een onderzoek zou moeten voeren naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst, nu op gemotiveerde wijze werd geoordeeld dat de aanvraag onontvankelijk is, hetgeen noodzakelijkerwijs met zich meebrengt dat de verwerende partij de gegrondheid ervan niet dient te beoordelen. Immers, nu zij de aanvraag onontvankelijk verklaart omdat de ingeroepen elementen reeds eerder werden ingeroepen, hetgeen steun vindt in het administratief dossier en door de verzoekende partij niet wordt weerlegd, dringt een onderzoek naar de gegrondheid, meer bepaald naar de toestand in het land van herkomst, zich niet meer op.

Voor zover de verzoekende partij thans bij haar verzoekschrift een medisch attest aanbrengt om aan te tonen dat de behandeling niet beschikbaar is, merkt de Raad op dat dit attest werd geschreven door een *“maître assistant en chirurgie Thoracique et cardiovasculaire”* en dus niet door een specialist die de zoon van de verzoekende partij behoeft. Bovendien kan uit dit attest evenmin worden afgeleid dat de behandeling die de zoon van de verzoekende partij behoeft nergens te verkrijgen is in Algerije.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk hoe het feit dat de betrokkene in 2019 stamcellen heeft laten collecteren voor het geval er sprake zou zijn van een herval, afbreuk zou doen aan het voorgaande.

In zoverre de verzoekende partij een schending aanvoert van artikel 25 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens wijst de Raad erop dat het UVRM niet is ingevoerd in de Belgische wetgeving. Het is een beginselenverklaring, aangenomen door een resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948. Dergelijke resolutie is juridisch niet bindend. De rechtstreekse schending ervan kan noch in haar geheel, noch wat betreft bepaalde artikelen, op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de aangehaalde beginselen en bepalingen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU